

Bayer Zsolt: Pár szó a gy?löletr?

2024 január 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Egy jó tanács: ezeket még gy?lölni sem érdemes...

Odaát, a „másik oldalon”, a senki földjén kevés az identitásképz? alapvetés, hit, remény, szeretet, odaát, a senki földjén valójában egyetlen identitásképz? cselekvés létezik, az pedig a gy?lölet.

Ezért beszélnek állandóan a gy?löletr?l, s persze rémüldöznek, iszonyodnak t?le, és reggelt?l estig elítélik. Ennek az a mélylélektani oka, hogy odaát, a senki földjén önmagukat is gy?lölik, szegények.

Íme, az állatorvosi ló esete, bizonyos Tompos Ádám a Hang.hu-tól, aki megnézte a Palávert (dehogyan nézte, csak szóltak neki, hogy err?l írni kell), és imigyen borzadózott a gy?löletr?l – idézzük, ameddig idézhetjük:

„Azért ez egy komoly állapot lehet, Gábor. Dezsé Balázs, a Hír FM-en futó betelefonálós m?sor vezet?je mondja ezt hallgatójának arra, hogy Gábor elmeséli neki, ? egész nap azzal van elfoglalva, hogy megpróbálja kitalálni, hogy a vele szembejöv?k vajon balosak, vagy jobbosak. A kormánypárti szimpatizáns színvallása el?tt még számtalan fontos tételmondatot fogalmaz meg. Gábor eleve azzal indít, hogy nem érti a jobboldalt, mert nem érzi bennük azt a mindent elsöpr?, elementáris gy?löletet, ami benne megvan a baloldal iránt. Sergio Ramos, Stig Töfting, Vinnie Jones, vagy Marco Materazzi is megirigyelné ezt a gyors és brutális belép?t.

Csak hogy míg az említett focisták gáncsolásaiért és buktatásaiért többnyire piros lapos kiállítás járt, addig Gábort nem állította le senki, úgyhogy ugyanúgy folytatta, ahogy elkezdte. »Biztosan kijelenthetem, hogy mi legalább ugyanúgy gy?löljük ?ket, s?t még jobban. És ha ?k a mi halálunkat kívánják, mi még inkább kívánjuk az ? halálukat.« Vagy: »a baloldal az emberiség legnagyobb szégyene, a Föld szennye, az ország személtládája, a homo sapiens salakanyaga, az él?világ legnagyobb tévedése.« De a csúcs alighanem ez: »Mi jók vagyunk, és mégis ?k gy?lölnek minket. ?k, a rosszak, a gonoszok, gy?lölnek minket, a jót, ugye? Ezt nem lehet megérteni. Mert ugye ha mi gy?löljük ?ket, az rendben van, hiszen a jó gy?lölheti a rosszat, csak a rossz nem gy?lölheti a jót.«

Dezsé közben pislogva próbálja ellensúlyozni Gábor indulatait, bedobja még a kereszténységet is, de hát küzdelme teljesen reménytelen. Ez a gy?lölet és annak bizarr igazolási kísérlete ugyanis nem valamiféle vadhajtás: az, hogy a betelefonáló ennyire indulatosan fortyog, épphogy a célja és a küldetése annak a propagandagépezetnek, ami Dezsét alkalmazza. Ebben a »komoly állapotban« ugyanis nem lehet érvelni, jelenségeket megérteni, valós ügyekkel foglalkozni, problémákra rámutatni, korrekciós igényekr?l beszélni. Ha valaki hallatszódni akar, akkor túl kell ordítania a megafonba harsogott fekete-fehér, igen-nem, Orbán vagy turbán szövegeket, és hát pontosan tudjuk, hogy a nagy hanger? bizony torzulással jár. A legnagyobb csapda, amibe a politika behajszolhatja az állampolgárt, az az, hogy ráveszi az agyatlan sikítózásra, amib?l csak annyi hallatszik, hogy »ha mi gy?löljük ?ket, az rendben van«. Mert hát nincs rendben, ahogy persze a politikánk sincs.”

Eddig az idézet, mert innen fizetni kellene, hogy tovább olvashassuk, hogy megismerhessük Tompos Ádám hivatásos jóemberked? gondolatait a rettenetes gy?löletr?l – de minek? Ez éppen olyan, mint amikor elhalványul a 444 „cikke”, és attól kezdve fizetni kellene, hogy megtudd, szoktak-e a 444 „újságírói” „meztelenül szarni”. Igen, ez nem vicc, ezt nem húzhatja ki/meg az ügyeletes szerkeszt?m, ez egy idézet a 444-b?l, ezek a legyek err?l írnak, mert ezt szeretik, ez az ? világuk. Róluk szól, a 444-r?l mesél a régi mondás: Emberek! Százmilliárd légy nem tévedhet! A sz...r finom!

De ez most mellékszál, térjünk vissza Tomposhoz, aki szintúgy mellékszál a maga teljességében, de most róla van szó egy ideig. Szóval Tompos látványosan elborzad a kormánypárti Gábortól, aki megfogalmazza ezt: »Biztosan kijelenthetem, hogy mi legalább ugyanúgy gy?löljük ?ket, s?t még jobban. És ha ?k a mi halálunkat kívánják, mi még inkább kívánjuk az ? halálukat.«

Ez tényleg rémes. De csak plágium. Utánézés. Visszfény. Az eredeti így szólt:

„?szintén. Mi, liberálisok pedig képtelenek vagyunk kimondani, amit szerintem valójában érzünk, hogy ti. mi még sokkal jobban gy?lölünk titeket, mint ti minket. Most, hogy kezd lassan vége lenni a sajtószabadságnak Magyarországon, úgy érzem, kénytelen leszek újra politikai publicisztikát írni. És nem tudok lelkiismeret-furdalás nélkül gondolni arra a pillanatra, amikor nagyon nehéz lesz kikerülnöm a gy?lölködés szavait és mondatait. Azt hiszem, a XX. század nagy tanulsága, hogy a humanizmus esélyeit a politikában alapvet?en újra kell gondolni. A politika abban a pillanatban, amint a szeretet szót a szájára veszi, b?nt követ el, mert a politika logikája a hatalmi érdekek logikája. A hatalom megszerzésének és megtartásának a technikája és tudománya, és ebben sok minden

szerepet játszhat. A tapasztalatok szerint a szeretet nemigen.”

Íme, a tiszta forrás, ahonnét mindenki más merít. Kornis Mihály író úr gondolatai ezek, még a messzi homályba vesz? kilencvenes évekb?l – szeretném felhívni a figyelmet a másik oldal, a senki földje epitheton ornansára, miszerint „vége a sajtószabadságnak”. De nem ez a fontos, ez csak röhejes. A fontos: „Mi, liberálisok pedig képtelenek vagyunk kimondani, amit szerintem valójában érzünk, hogy ti. mi még sokkal jobban gy?lölünk titeket, mint ti minket.”

Megértettük. Észben tartjuk. Nem felejtjük.

S még Kornis el?tt jött a másik, s vele a másik oldal, a senki földje következ? megfellebbezhetetlen igazsága: „Lábszag és Mucsa – vagy szabaddemokrata többség.”

Ezt is megértettük és ezt sem felejtjük.

Na, hát akkor még egyszer: innen, ebb?l a közegb?l gy?lölik ezek a gy?löletet.

Kornis, Simicska, O1G – innen jön Tompos Ádám, ebben a gy?löletbuborékban szörnyülködik a gy?löleten – mert a hazugság beleivódott a zsigereibe, már azokba a résekbe, amelyeket még nem töltött ki a gy?lölet.

És ez mind ilyen.

Ilyen ócska. Ilyen átlátszó. Ilyen hazug. Ilyen semmi. Ilyen ötlettelen. Ilyen pitiáner. Ilyen Kornis. Ilyen Simicska. Ilyen Lukács Csaba. Az él? bizonyíték, hogy egy ocsmányság, önmagadból kifordulás szükségképpen hozza magával a többit. Hány Lukács egy Tompos, hány Tompos egy Pörzse, hány Pörzse egy Csintalan? És amúgy, de ?szintén: hát nem mindegy? Alapvet?en de. Falusi rötyik falára írt malacság mind. No meg a gondolatlanság frusztráltsága, a hiábavalóságé, a feleslegességé, hogy tudniillik: „Nem a kakas szavára kezd virradni, / De a kakas kiált, merthogy virrad.” És ezek mind kakaskának képzelik magukat, s abban reménykednek, majd a szavukra felvirrad a „rezsím” végnapja.

De nem. És megint nem. És soha. Pedig a Simicska már kilenc éve megígérte. Kilenc éve O1G – már kilenc éve adta ki az új jelszót egy alkoholista sz...rember szánkózni indulás el?tt. És ezek ugrottak rá, mint gyöngytyúk a takonyra. Azt hitték, eljött végre a senkik, az árulók apoteózisa, s mostantól ?k lesznek a valakik. Így:

„ELS? DEMAGÓG

Odább! ez a hely itten az enyém.

Veszélyben a hon, hogyha nem beszélék.

(A nép helyeslést üvölt.)

MÁSODIK DEMAGÓG

Akkor vesz el, ha szólsz. Bérenc, le innét!

(A nép kacag és tapsol.)

ELS? DEMAGÓG

Te nem vagy bérenc, mert ki sem veszen meg.

Polgárok! fájva emelek szavat,

Mert a nemes szívnek fáj, a nagyot

Porig alázni; s egy nagy férfiút

Kell vonnom bíróságok elé

A dísz-szekérr?l.”

Így és ennyi. Évezredek óta nem változott semmi. Ezek mindig ugyanazok. Az Els? Demagóg és Tompos között nyílegyenes az örökít?anyag. És sokkal jobban gy?lölnék bennünket, mint mi ?ket. Ezért ordibálnak mindig a mi gy?löletünkr?l.

Egy jó tanács: ezeket még gy?lölni sem érdemes...

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Ajánló